

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 922/2017
12.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Велимир Липовац, адвокат из ... , против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Ратко Марчета, адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.4395/16 од 19.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.4395/16 од 19.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П бр.301/17 од 31.10.2016. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да нема правно дејство према тужиоцу решење о наслеђивању Основног суда у Кикинди бр. О 307/16 од 09.05.2016. године до висине тужиоцевог потраживања по решењу о извршењу Основног суда у Кикинди број И 62/14 од 24.01.2014. године и да се обавезе тужена да је дужна да трпи намирење продајом непокретности и покретних ствари ближе одређених у изреци побијане пресуде у делу који је наведен, заплемом и исплатом једне половине дела новчаних средстава тужиоцу на означени рачун ... банке у Тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.400,00 динара са законском затезном каматом од 30.10.2016. године па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж бр.4395/16 од 19.01.2017. године ставом првим изреке жалбу делимично усвојио, делимично одбио и пресуду Основног суда у Кикинди Посл.бр. П 301/16 од 31.10.2016. године преиначио тако што је усвојио тужбени захтев тужиоца и утврдио да је без правног дејства према тужиоцу решење о наслеђивању Основног суда у Кикинди број О 307/16 од 09.05.2016. године до висине тужиоцевог потраживања по решењу о извршењу Основног суда у Кикинди број И 62/14 од 24.01.2014. године

у износу од 11.770 евра у динарској противвредности са каматом по есконтној стопи ЕЦБ почев од 27.09.2011. године до исплате износа од 177.245,00 динара на име накнаде парничних трошкова са законском затезном каматом од 20.06.2013. године до исплате и утврђених трошкова извршења у износу од 69.102,00 динара. Ставом другим тужена је обавезана да трпи намирење продајом до једне четвртине дела непокретности и покретних ствари ближе одређених у изреци побијане пресуде у делу који је наведен, запленом и исплатом тужиоцу до једне четвртине дела новчаних средстава на означени рачун ... банке у ... У преосталом одбијајућем делу тужбеног захтева наведена пресуда је потврђена. Ставом трећим преиначена је одлука о трошковима поступка тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка и обавезана тужена да тужиоцу на име парничних трошкова исплати износ од 89.100,00 динара. Тужена је обавезана да тужиоцу надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 48.600,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11...55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није основана.

Доношењем побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка на које се указује у ревизији.

Према утврђеном чињеничном стању тужена је маћеха ВВ, а као законски наследници обе су позване на наслеђе иза пок. ГГ. Тужена као његова супруга, а ВВ као ћерка. Сада пок. ГГ преминуо је у фебруару 2014. године. Пресудом на основу признања Основног суда у Кикинди П.бр. 1947/15 од 29.12.2015. године утврђено је да је овде тужена целокупну имовину стекла у истом сразмеру (од по ½ идеалних делова) са пок. супругом. Након тога ВВ је наследном изјавом од 15.04.2016. године уступила свој наследни део туженој. Одмах након давања наследничке изјаве, овде тужена је пасторки (ВВ) исплатила износ од 13.000 евра о чему су истог дана сачиниле и потписале писану исправу. У исправу су као основ исправе означиле куповину наследног дела ВВ на заоставштини сада пок. ГГ. ВВ је извршни дужник у поступку извршења пред Основним судом у Кикинди. Поступак извршења против ње води овде тужилац као поверилац са доспелим новчаним потраживањем које је утврђено правоснажном пресудом Основног суда у Кикинди П.бр. 333/13 од 20.06.2013. године. Извршење по тој пресуди одређено је решењем истог суда бр. И 62/14 од 24.01.2014. године. Извршење је одређено на покретним стварима дужника и покушано у више наврата. Тужба у овој ствари ради побијања правне радње дужника поднета је 10.06.2016. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца за побијање правне радње дужника, закључујући да тужена не спада у круг лица за које се претпоставља да су знала за радњу несавесног дужника и да је њихово располагање било теретно.

Правилно је и по налажењу овога суда другостепени суд усвојио тужбени захтев тужиоца, налазећи да је његов захтев за намирење на заоставштини пок.ГГ основан до једне четвртине дела заоставштине (1/4 дела) као половине од наследног удела дужника као законског наследника на 1/2 од дела заоставштине, а у преосталом делу га одбио.

Нису основани ревизијски наводи тужене да је доношењем побијане другостепене пресуде погрешно примењено материјално право.

Према члану 281. став 1 Закона о облигационим односима (ЗОО) теретно располагање може се побијати ако је у време располагања дужник знао или могао знати да предузетим располагањем наноси штету својим повериоцима и ако је трећем лицу са којим је или у чију је корист правна радња предузета то било познато или могло бити познато. Према ставу два истог члана, ако је треће лице дужников супруг, или сродник по крви у правој линији или у побочној линији до четвртог степена или по тазбини до истог степена, претпоставља се да му је било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцима.

Како је дужник (ВВ) тазбински сродник тужене у правој линији, наследном изјавом од 15.04.2016. године, уступила свој наследни део овде туженој, а одмах након давања наследничке изјаве тужена је пасторки ВВ исплатила износ од 13.000 евра, о чему су истог дана сачиниле и потписале писану исправу, тиме су онемогућиле тужиоца да наплати доспело потраживање, па је основан тужбени захтев за утврђење да је уговор без правног дејства у односу на тужиоца до висине његовог потраживања. Правна радња је закључена између тужене супруге пок. ГГ и њене пасторке ВВ, (ћерке пок.супруга), па се претпоставља да је туженој било познато да дужник предузетим располагањем наноси штету повериоцу. У конкретном случају несавесност се дужника претпоставља и поверилац не мора да је доказује. Тужба се подноси против трећих лица са којим или у чију корист је предузета правна радња која се побија, односно против његових универзалних следбеника, а у смислу члана 283. став 2. ЗОО, а то је у конкретном случају тужена, као несавесно лице које је знало или је морало знати да је дужник (пасторка) предузетом радњом теретног располагања нанела штету овде тужиоцу, као повериоцу.

С тога се не могу прихватити наводи ревидента да нису били испуњени законски услови прописани у члану 281. став 1 и 2 ЗОО, за побијање дужникових правних радњи. Инсолвентност извршног дужника произилази из тога што је поступак извршења против пасторке тужене, био неуспешан, а тужена није пружила доказе да дужник има имовине из које се поверилац овде тужилац може наплатити. Ради се о теретном правном послу који је реализован кроз давање наследне изјаве о уступању, а који (на основу писмене исправе) у себи крије

продају наслеђеног дела имовине, на који начин је нанета штета повериоцу овде тужиоцу.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Како се ни осталим наводима ревизија не доводи у сумњу правилност побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић